

Minister træffe Bestemmelse om, men ogsaa Beliggenheden vil den højtærede Minister bestemme. Hvor det kommunale Selvstyre saa bliver af i denne Paragraf, har jeg en lille Smule ondt ved at se. Derfor forstaaer jeg ogsaa, at Ministeren brugte saa mange Ord, fordi Ministeren muligvis haabede, at de fagre Ord kunde daare mangt et Hjerte; men jeg tror, at Resultatet bliver, at de fagre Ord, Ministeren her har fremført, vil komme til at volde megen Smerte. Den besynderlige Stilling, som et i enhver Henseende — saavel hvad Slagtehusets Indretning som hvad Kontrolørernes Kvalifikationer angaar — mønstergyldigt Eksportslagteri vil komme til at indtage, har jeg berørt tidligere.

Min Stilling til § 2 fremgaar tydeligt af det, jeg allerede har udtalt. En Bestemmelse deri gaar ud paa, at Kontrollen skal i alle Tilfælde foretages paa Slagtstedet. Det kan jeg tiltræde; ogsaa jeg finder det uheldigt, at man skal transportere Dyret til en Dyrslæge. Hvis det kan gennemføres i Praksis, at Kontrollen altid foregaar paa Slagtstedet, vil det være heldigst.

Jeg kan glæde den højtærede Minister med, at der er nogle af Bestemmelserne i § 3, som jeg kan tiltræde. Den første Bestemmelse i Paragraffen: „Dyrlægens Undersøgelse og Bedømmelse af Dyrene saavel som af det ved Slagtningen fremkomne Kød og Slagteaffald skal foretages efter Regler, foreskrevne af Landbrugsministeren“ kan jeg tiltræde. Men vilde den højtærede Minister ikke benytte Lejligheden til at sige mig, hvornaar vi kan vente en Revision af den nugældende Vejledning for Kødkontrollen. Jeg har ladet mig fortælle, at denne Vejledning siden 1923 har ligget til Revision oppe i Ministeriet. Jeg kunde lide at vide, om vi snart kan vente et Resultat af denne Revision. Det næste Stykke i § 3, der tager Sigte paa Stemplerne, kan jeg ogsaa tiltræde.

Hvad Stykke 3 i § 3 angaar, er det muligt, at der kunde være Anledning til at foretage nogle Ændringer i det her omhandlede Forhold, men jeg vil dog pege paa, at en kategorisk Bestemmelse som den, der er optaget i Lovforslaget, skal man, tror jeg, være noget varsom med at vedtage. I Landkommuner vil der ikke kunne gennemføres et Krav som dette, at der skal findes et specielt Udsalgssted for 2den Klasses Kød, fordi der jo der som oftest kun er et eller faa Slagterier. Bestemmelsen vil derfor fremkalde forskellige praktiske Vanskeligheder. Hvad Byerne angaar, vil jeg sige, at ønsker man Barnepigesystemet videre

udviklet, saa for min Skyld ingen Alarm. Men jeg skulde dog mene, at hvis man vil søge de gældende Bestemmelser opretholdt, er det tvivlsomt, om det er nødvendigt at gennemføre en saa kategorisk Bestemmelse. Der skal jo nemlig nu være Opslag i Udsalgslokaler, hvor der sælges 2den Klasses Kød, om, at saadant Salg finder Sted, og der foreligger fra Justitsministeriet en meget detailleret Bekendtgørelse; jeg skal henstille, at den højtærede Minister paabyder, at Slagterierne skal respektere denne Bekendtgørelse. Sker det, mon vi saa ikke foreløbig kunde blive ved det? — Bestemmelsen om, at Stemplerne ikke maa fjernes, kan jeg selvfølgelig tiltræde.

§ 4 behøver jeg ikke at opholde mig ved, idet min Stilling til den fremgaar af, hvad jeg allerede har sagt. Vi kommer saa til § 5. Her nedlægges et bestemt Forbud mod Anvendelse af 2den Klasses Kød til Pølsefabrikation. Det ser ved første Øjekast meget tiltalende ud og vilde ogsaa være rigtigt, hvis det var rigtigt, hvad den højtærede Minister siger i sine Bemærkninger, at Kød og Slagteaffald af 2den Klasse hidrører fra Dyr, som ikke er helt sunde. Men det passer ikke helt. Spørgsmaalet om Anvendelse af 2den Klasses Stempel har for nylig været gjort til Genstand for en meget indgaaende Afhandling i „Medlemsblad for Den Danske Dyrlægeforening“, hvor Dyrlæge Hjortlund fra Københavns Slagtehus har udtalt sig om dette Spørgsmaal, og jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere enkelte af de Udtalelser, som Dyrlæge Hjortlund fremsætter.

Han siger: „2den Klasses Stempel er et ejendommeligt Amfibium, der omfatter to saa diametralt modsatte Ting som: 1. Kød, hvis Kvalitet vi intet har at indvende mod, medens vi nærer sanitære Betænkeligheder ved det, og 2. Kød, overfor hvilket vi intet har at indvende i hygiejnisk Henseende, og hvor Stemplingen med 2den Klasse alene er foretaget af kvalitetsmæssige Grunde.“ Om selve Pølsefabrikationen siger Dyrlæge Hjortlund: „Hverken af hygiejniske eller samfundsøkonomiske Grunde er der nogen Foranledning til at komme med Indvendinger mod Pølsefabrikationen som saadan. Tværtimod maa det indrømmes, at der ved Fabrikationen af Pølser skabes en Mængde velsmagende, letfordøjelige, temmelig holdbare og prisbillige Fødemidler, der vel nok spiller den forholdsvis største Rolle i de smaa Husholdninger, der, hvor der maa økonomiseres stærkest.“

Og i Slutningen af denne Afhandling, der har vakt megen Opmærksomhed inden-